

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Μεγάλο Σαββάτω
τραγουδίζω γιομάτω.

Λαλούν πουλάκια στῆς φωλιῆς· λαλούν τοῦ κάμπου τ' ἄνθη·
λαλούν λουλούδια τοῦ βουνοῦ
μέ τ' ἀγγελούδια τ' οὐρανοῦ
“ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὃ ἄδης ἐπικράνη ! ”

Ἀνάστασις, Ἀνάστασις, παντοῦ φωτοχυσία,
παντοῦ χαρά, παντοῦ ζωή,
παντοῦ δοξάζουν ἐν βοῇ,
τοῦ Γολγοθᾶ τὸν ἥρωα, τοῦ κόσμου τὸ Μεσσία.

Γλυκὺ ἐνώνει φίλημα, τὸ πνεῦμα μετὴν ὕλη·
Τὰ Χερουβείμ ἀσπάζονται τῶν Σεραφεὶμ τὰ χεῖλη,
ἢ φύτις παραδίδεται σ' αὐόλληπτα φιλάκια,
φιλιῶνται τὰ τριαντάφυλλα, φιλιῶνται τὰ πουλάκια.

Φιλιῶνται νηότης στόματα μ' ἀγάπης προθυμία,
φιλιῶνται δῶ, φιλιῶνται κεί
καὶ σερνικοὶ καὶ θηλυκοὶ
καὶ μοναχὰ ἐμένανε δὲν με φιλεῖ καμμία !

Χαρές γιομάτος ὁ παππᾶς τὸ σήμαντρον χτυπάει·
καὶ προσκαλεῖ κάθε πιστὸ, τὸ μποναμᾶ νὰ πάη.
Μὰ γὼ ποῦ ἐσυνήθησα ποτέ μου νὰ μὴ δίνω,
“ παππᾶ Μητάκη, θὰν τοῦ πῶ,
σὲ σέβομαι καὶ σ' ἀγαπῶ,
ἀλλὰ μοῦ κακοφαίνεται ποῦ πάλι θὰ σ' ἀ μείνω !

Χριστὸς ἀνέστη, κι' ὁ ντουνιάς εἶν' ὅλος στὸ ποδάρι,
κι' ἂν αὐὲ βαστοῦν τὰ πόλσα σου κατέβα στὸ παζάρι·
ἂν ὅμως εἶσαι Λάζαρος καὶ γιὰ ψηλὰ παδίρεις,
καθώτουνε σπητάκι σου
κι' ἄναρ τὸ φαναράκι σου
καὶ δικάζεε τῇ Χαλιμᾶ νὰ γένεσαι Βεζύρης.

Λέν τὰ βιβλία σήμερα — τοῦ ἔρθρου ὑποθέτω —
“ πᾶς πλούσιος τὴν σήμεραν καὶ πένης ἐσθιέτω ”,
κι' ἤθελ' αὐτὸς ποῦ τὸγραψε νὰ ζῇ, νὰ τὸν ρωτήσω,
ἂν εἴμ' ἀπένταρος ἐγὼ, ποῦ θαῦρω νὰ ψωνήσω ;

Πάσχα Κυρίου σήμεραν τὰ σύμπαντα φωτίζει·
δὲν ξανατρῶμε ταραμᾶ νὰ μᾶς ἀδυνατίζη
οὔτε κρεμυδι φονικὸ, οὔτε σουπιὰ κακοῦργα,
ποῦ θέλει κάθε ποῦ τὴν τρῶς νὰ στέρνης καὶ γιὰ ποῦργα.

Πάσχα σεπτὸν ἀνέτειλε· στ' ἄρνι θὰ ξεθυμᾶνω
νὰ λησμονήσω τὰ κουκκιά καὶ τ' ἄλλα κολοκύθια·
πάσχα ποῦ περιμένουμε τὸν κύριο Ῥωμᾶνο
καὶ τότες πάσχα θάχουμε, γερὸ μετὴν ἀλήθεια.

Τότες θὰ ἰδῇς καθέναν μ' εὐλάβεια ν' ἀνάβη
δυκέρια καὶ τρικέρια
τότες κι' ὁ πρὶ φτωχότερος λαμπρὴ θὰ καταλάβη,
ποῦ τὸ ἀνέσπερον τὸ φῶς θὰ πιάνεται σιὰ χέρια.

Πάσχα μέγα ξημερώνει ποῦ φεγγαροῦν τ' αὐγὰ,
κι' ὅλοι ῥίχνονται με κερὶ στὸν ἀνέλαστο καυγᾶ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ. 5441 Φ30035

Καί φησὶν παλλήκρια με κοπέλες γελαστές.
καί φησὶν οἱ γερῶντοι με τῆς μαῦρες προσεστές.

Κι' ὅλοι θέλουν νὰ νικήσουν

καὶ τ' αὐτὰ νὰν τὰ τσακίσουν

κι' ἕνας γέρος ὁ καυμένος δὲν μπορεῖ νὰ ἡσυχάτῃ,
ποῦ προσέχει τὴ γρηά του μὴ φέρῃ καὶ τὴ χάσῃ!

Πάσχα μέγα ξημερώνει με τ' αὐτὰ καὶ με τ' ἄντι,
νὰ, κι' ἡ ντόπιος ἡ νεράιδες με στολὴ καλοκαιρινή.

Πάσχα μέγα ξημερώνει μ' ὅλα συμπὰ καὶ χαρὲς,
παύουν κάθε θεολόγου ὁμιλίες σοβαρές.

Πᾶν ἡ θλίψεις πᾶν ἡ κλάψεις ἱερέων εὐλαβῶν,
πᾶν τρεξίματα καὶ φούριες δεσποινῶν θεοσεδῶν,
γὰ νὰ βρῖσκουνε στασιδί
νᾶχῃ θείαν πανταχοῦ,
νὰ μᾶς δείχνουν τὸ φτιασίδι
καὶ τῆς μπλούζας τους τὸ χ ο ὀ !

Πᾶν ἡ ὡμορφες ἡ ὥρες πῶτρεχα στῆς ἐνορίες
κι' ἐκαμάρινα τοῦ τόπου τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας,
στολισμένες με κορδέλες, στολισμένες με φτερά,
πῶγερύαν' τὸ νυμφί ο δεξιὰ κι' ἀριστερά!

Πᾶν ἡ ὡμορφες ἡ ὥρες πῶτρεχα στῆς ἐκκλησιᾶς
κι' ἐβλεπα τριγύρω-γύρω, τόσες κι' ἄλλες βουρλησιᾶς
τόσους ἑμορφους Πιλάτους, τόσους Ἀννηδες γλυκοὺς,
πῶζητοῦσαν' νὰ σταυρώσουν νυμφοθήρας β ο λ ι κ ο ὄ ς.

Κι' ἐπειδὴ βροχὲς ἐξέτος μᾶς κυνήγησαν πολλὰς,
κι' ὅλα μας τὰ πανηγύρια ἔγιναν μ' ἀναβολὰς
κι' ἐγιορτάσαμε δυὸ μέρες τὴ γιορτὴ τὴν Ἑθνικὴ
καὶ τὰ κούλουμα, θυμῶμαι, πῶγινῆκαν Κυριακὴ,
ἐφοβώμουνα μὴ βρέξῃ καὶ στὸν Ἐπιτάφιο τῶρα
ποῦν ἀνέκαθεν συνήθεια νὰ γυρίζεται στὴ χώρα,
κι' ἐξαφνα μᾶς κατεβῇ,
ν' ἀναβάλλουμε κι' αὐτόνε γιὰ τὴ νηὰ Παρασκευή!

Με τὰ ῥόδα ξημερώνει τοῦ Χριστοῦ μας ἡ Λαμπρὴ,
καμαρώνουν ἡ νυφάδες, ζαχαρώνουν οἱ γαμπροί.

Κι' ἂν καμμιά φορὰ κι' ἐμένα, σὲ γαμβροῦ με ἰδῇτε γλύκα
θ' ἀγαπᾶω καὶ τὴ νύφῃ, μὰ ποτὲ καθὼς τὴν προῖκα.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν οἱ λαοί!
μὰ καὶ τὴ Λαμπρὴ νὰ κάμῃ ὁ λαὸς χωρὶς φαή;

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λυγῶθῃτε τὸ φιλί
παύω πρὶν νὰ μοῦ τὸ πῆτε πῶς σὰς σκότησα πολὺ.

— XXXX —

Γράφω ῥίμες μερικὰς
καὶ γὰ τῆς γυμναστικῆς.

Ἀγαπημένα θηλυκὰ κι' ἀγόριζα ζηλεμένα,
θερμὰ συγχαρητήρια δεχθῆτε κι' ἀπὸ μένα
γι' αὐτὰ σας τὰ γυμνάσματα, στὸ δρόμο καὶ στὸ δέσκα
κι' εὐχαριστοῦμαι θηλαδὴ ποῦ Ἀσπιδες εὐρίσκω
καὶ στὰ δικά μας χῶματα.

Καὶ λέω καὶ στὸν Κατραβᾶ γι' αὐτὰ τὰ κατορθώματα,
“ ἐσύ σαι φίνος γυμναστή, με ῥώμην καὶ με σθένος,
κι' ὄχι, μακάριος ἀνὴρ καθάπερ ὁ Π ε θ ῆ ν ο ς !

“ Γεῖά σου ξιφτερί γυμναστή
μέ τὴ βελὰδα τὴ σκιστὴ
ποῦ κάθε ντόπιος μερακλή
θὰν τότε βγάλῃς Ἑρακλῆ
καὶ κάθε νεροζύλωτη τῆς κάμαρος κοκῶ.α.,
νταρντάνα κι' ἀμαζόνα ! ,,

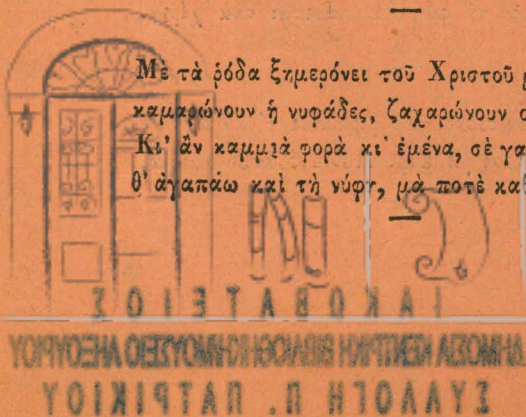
Σωμαστικὰς ἐξετάσεις ξάφνου κάνουν τὰ σκολειὰ,
κι' πῶραν οἱ λιμοκοντόροι κι' ἡ κυρίες μας δούλειά.
Ἐξετάσεις με κορύνες, με κιντοὺς, με πιναφόρτες,
ἀ ν τ α τ ᾶ τ α εὐκαιρία γιὰ ξεμπούρισμα καὶ κόρτες.

Κι' ἔτρεξαν τὰ γυναικεῖα τὰ περίεργα τ' ἀσκήρια,
νὰ θαυμάσουν τῆς δασκάλης με τὰ κρόταλα στὰ χέρια.
Καὶ στὸν ἦχον τοῦ κροτάλου ξαλαφρίζομαι καὶ τρέχω
καὶ εἰς τὴν ἑμορφὴ δασκάλα ποῦ τὸ χτύπαγε προσέχω,
κι' ἐβλεπα τὰς αἰωρήσεις
καὶ τοῦ σώματος τὰς κλίσεις
κι' ἔλεγα, σιγὰ, σιγὰ

“ τὸ ἀγύμναστον μου σώμα νῦν πρὸς γύμνασιν ὀργᾶ ,,
μ' ἂν μ' ἀκούγαν' ἡ δασκάλης,
τὶ κυμάνσεις κι' αἰωρήσεις ποῦ θὰ μᾶκαναν στῆς σκάλης !

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Κι' έτρεξαν να χαμαρώσουν τ' άλλατα τὰ παιδικά
σώματα τορπιλοφόρα κυριών κυλινδρικά.

Κι' έθυμώτουν κάθε μία πενητάπριλη κοκκέτα,
πώς σιὰ νηάτα της έπήδα τὰ χαντάκια τών οδών,
σάν τρελλή και σαρταδόρα λαμπράτικη βουκέτα
δίχως νάμαθε ποτέ της, εύκαμψίας τών ποδών.

Κι' έθαυμάσθησαν κινήσεις ζωηρές γυμναστικής
ταιριασμένες με τούς ήχους Ούρανίας μουσικής·
και με πόλλα και μαζούρικα έπληδούσαν ή παιδούλες
μ' όμοιόμορφες ποδούλες·

κ' όλοι κράζουν έν βοή ή

“Τι γυμνάσματα ώρατα ! όλο σφρίγος και Ζωή !

Κι' εύχομαι με την καρδιά μου, σε δακρύδες και μολήτρές
Σπαρτιάτιδες αρχαίες μιν ήμέρα να γενούν,
στο λιανό τους δαχτυλάκι να σηκώνουν χίτες λίτρες
και με πρώτη έρεδρεία, Μπομπουλίτες να φανούν.

—XXXXXX—

ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

- Την καρδιά μου την βργίζεις
σάν κτυπας το πλακ ο άρ...
- Να χαθής μή με σκοτίζεις !...
- Τό λοιπόν .... όρεβοάρ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Τρεις έρωτόκριτοι μαζί
στο όρόμο περβατοϋνε·
παντού κυτάνε σά χαζοί
και καμπανιές πετοϋνε.

Στρίφτουλας είν' ό πιο μικρός
ό άλλος μπόν χριστιάνος,
ό τρίτος, έρωτας νεκρός
κι' άμίμητος σοπράνος.

Σιφήκας

—XXXXXX—

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ

‘Η επί του θέματος έγερθείσα συζήτησις και ή
άγανάκτησις του κοινού διά την άποκαλυφθείσαν
πλάνην εις τό σύνολον και τὰ καθέκαστα του θη-
σαυρού, έδωκεν άφορμήν εις την δημοτικήν αρχήν
ίνα ενεργήση δραστηρίως, ως πληροφορούμεθα προς
έπιτυχίαν μεταβολής τινών εκ τών όρων της συμ-
βάσεως, εις βαθμόν τουλάχιστον έπιτρέποντα την
ειρηνικήν συμβίωσιν τών συμβληθέντων μέχρις άνω-
ψώσεως της σημαίας της δημοτικής ανεξαρτησίας,
ήτις θα λάβη χώραν κατά τό σωτήριο έτος του
1960 !

Είναι πολύ άξιέπαινος ή δημοτική αρχή διά τας
καταβαλλομένας προσπάθειάς, κατά τας όποιάς δέον
παντί τρόπω να ενισχυθ ή υπό τών ιδιωτών, ίνα
αϋται αποβώσιν αποτελεσματικά. Δέν πιστεύομεν
να ύπάρχη σοβαρά αντίρρησης ως προς την πλάνην
εις ήν όλίσθησαν συμφωνήσαντες μετά της αναδόχου
έταιρίας και την έπιπολαιότητα μεθ' ής ήγαγον εις
πέρας την ύπόθεσιν, λυπούμεθα δέ άποκαλύπτοντες
ήδη και νέον άμάρτημα της συμβάσεως, τό όποιον
παραδίδομεν εις την προσοχήν της δημοτικής άρ-
χής. . . εαν τόρα ή προσοχή πρόκειται να χρησι-
μεύση.

Έχομεν ύπ' όψιν την σύμβασιν Καλαμών, γε-
νομένην μεταξύ της πόλεως εκείνης και της ίδιας
έταιρίας Thomson Houston. ‘Ο χώρος δέν μās έπιτρέ-
πει ίνα επιμείνωμεν έφ' όλων τών όρων της συμβά-
σεως ταύτης και της μεγάλης ύπεροχής αϋτών επί
τών όρων της ήμετέρας, και σταματώμεν εις τό ζή-
τημα της έντάσεως του φωτισμού, διότι πολύ φο-
βούμεθα μήπως, μεθ' όλους τούς άθλίους όρους και
τάς δεινάς ύποχρεώσεις του Δήμου δέν θα έχωμεν
ούτε τόν φωτισμόν τόν όποιον προσδοκώμεν !

‘Η σύμβασις Καλαμών ύποχρεοί την ανάδοχον
εις φωτισμόν διά 300 λαμπτήρων, έντάσεως καθά-
ρας φωτιστικής δυνάμεως τουλάχιστον δεκαέξ
γερμανικών κηρίων ή δύο
λυχνιών Carcel. ‘Η ήμετέρα σύμβασις εξασφαλίζει
φωτιστικήν έντασιν δεκαέξ κανονικών κηρίων,
ή ένός και ήμίσεως Carcel !

‘Οποία ή διαφορά μεταξύ τών θαυματουργών
λέξεων γερμανικών και κανονικών μās
έξηγει ή αντίστοιχος δύναμις Carcel. Είκοσιπέντε
επί τοίς εκατόν, ό έστι μεθερμηνευόμενον, αντί 16
κηρίων φωτιστικήν δύναμιν λαμπτήρων δέν θα έχω-
μεν ή 12 κηρίων. Μήπως κάμομεν λάθος εις τόν
λογαριασμόν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΟΥΤΙΣ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΑΓΓΟ
ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ

Ἐκ τῆς συλλογῆς τῶν ποιημάτων τοῦ
κορυφαίου των συγχρόνων σατυρικῶν

ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ.

Αὐγὸ μου λαμπριάτικο,
γλυκὸ καλοψημένο,
ξερὸ κοκκινομούτικο.
πολυπιθυμημένο.

Ἄν ἔλεγα τὴ χάρες σου
μία-μία μὲ τὴν ἀράδα,
οὔτε ἡ Λαμπρὴ μ' ἐδίκουνε
οὔτε ὅλη ἡ νηὶ βδομάδα.

Ἐσὺ τοῦ φιλοσόφου
ἔσπασες τὸ κεφάλι,
ὅπου ἔχασον αὐλοῦσαν
μ' ἐπιμονὴ μεγάλη.

Γιὰ ναῦρουνε στὴ σκέψη τους,
μὰ δὲ θυμῶμαι πότα,
ἂν τὸ αὐγὸ ἐπρωτότανε,
ἢ ἂν ἦταν' πρῶτα ἡ κότα.

Μὰ πρέπει δὰ ν' ἀκούσετε
τὴν ἱστορίαν τ' αὐγοῦ
πῶς ἐπρωτογνωρίστηκε,
πότε καὶ πῶς καὶ ποῦ.

Θέλει γνωρίζετε ὅλοι σας
ἀπὸ τὴν ἱστορίαν,
τὴν Κιβωτῶν ποὺ ἐγίνηκε
γιὰ μιὰ νεροποντία.

Ἀκόμη θέλει ἀκούσετε
πῶς κάθε λογῆς ζῶα
ἔμπασε ὁ Νῶες ἐκείμιστα
καὶ βλαβερὰ καὶ ἀθῶα.

Ἐκεῖχαν κι' ἓναν κόκορο
καὶ μίαν πουλακιδούλα,
σὲ μιὰ ἀγρονὴ παράμερα
σὰ μίαν καποναραούλα.

Μιὰ μέρα ἐτούτη ἔκαμ' αὐγὸ
καὶ κάθε αὐγὴ ἔκαν' ἓνα,
μὰ πέφτοντας ἐσπούσανε
κι' ἐπαιάνανε χαμένα.

Λιχρῶτα καὶ περιέργη
ἡ Νῶεα σὰν τὴν Εὐχ,
δὲν ἔκανε ἄλλο ἐκείμιστα
παρὶ ἀνεδακτύλα.

Εἶδε τ' αὐγὰ κι' ἐβάλληκε
μὲ τὸ σιψὶ τοῦ ἀντρός της
γονατιστὴ ὠμορφάμορφα
κι' ἐτράβηξε ἓνα ὀμπρός της.
Τόρρε καὶ τότε τσ' ἄρεσε
ποὺ ἐτράβηξε ἄλλο -ν- ἓνα
τρία πῶδεκε εὐρεθήκανε.
δὲν ἄφησε κανένα.

Μὰ λὲν πῶς λίγο ἐχόρτενε
ἂν ἤθελ' εἶναι κι' ἔξι,
γιατὶ, σπαστὰ, δὲν ἔτρωγε
παρὶ ὅ,τι ἦθε διαλέξει.

Μάλιστα λέει... Ποῦ τόβρηκα;...

στὴν Παλαιὰ, ἃ δὲν σφάλλω,
ὅπως ἐκύτταζε ἔπειτα
τὴν κότα ἂν εἶχε κηάλλω.

Ἡ σχαντερὴ συνήθεια
ἐπιάστηκε ἀπὸ τότες
νὰ βάνουνε τὸ δάχτυλο
γιὰ νὰ κυττοῦν' τὴν κότες.

Ἔτσι τ' αὐγὸ ἐγνωρίστηκε
στῆς Κιβωτῶς τὴν πρόμην'
κι' ἡ Εὐρώπη ἐχειροκρότησε,
καὶ ὁ Κόσμος εἰς τὴ φήμην.
Οἱ Χριστιανοὶ τὸ ἐβάψανε
ἔπειτα γιὰ τὸ θάναμα
ὅπου τ' αὐγὰ τὰ ἐτίμησε
πουλὸ παρὶ ἄλλο πᾶμμα.

Ἔτσι λαμπρὴ καὶ ἀπόλαμpra
ὅλοι βαστοῦν τ' αὐγὸ τους,
μικροὶ - μεγάλοι θελουνε
να φάνε τὸ δικό τους.
Κ' εἶναι σχεδὸν ἀδύνατο
ἀπὸ τὸ παρεθύρι
νὰ μὴν ἰδῇτε κάποιον
μὲ κάποια νὰ φιρίρη.
Φιρίρει τότες ὁ γιατρός
μ' ἐκείνες ποὺ γιατρεύει.
Φιρίρει κι' ὁ συνήγορος
μ' ἐκὲς ποὺ διαφεντεύει.
Φιρίρει πάλι ὁ γείτωνες
μὲ τὴν γειτόνισάν του.
Φιρίρει κι' ὁ ἐφημέριος
μὲ τὸ ἐνόριττάς του.

Φιρίρουνε ἀνερώτητα
ὅλοι, λαϊκοὶ παπάδες;...

Ὡ, τῆς λαμπρῆς νὰ ἐμοιάζαν
καὶ ἡ ἄλλης Κυριακάδες!

Καὶ τότε φηριρίματα
ἔττειται ποῦ τὰ κάνεις,
κόκκινο αὐγὸ λαμπριάτικο,
ποτὲ νὰ μὴν πεθάνης.

Λῦσις τοῦ προηγουμένου μας αἰνίγματος.

Τὸ μὴ δὲν (0).

Γεράσιμος Ι. Ξυδιᾶς πρῶτος λύτης,
Ἀνδρέας Γ. Λοθερός. — Τὸ θῦμα τῆς 1
Ἀπριλίου. — Ὁ μὴ ξυριζόμενος ἐνεκεν
τοῦ πενθοῦντος ἐρωτός του. — Σπυριδων
Ῥαζῆς, Βιρήνη Μακρῆ.

Σήμερον προτείνεται τὸ αἶνιγμα.

Τίς εἶναι ὁ ἀμισθος καὶ ἀγρυπνος
γραμματεὺς, ὅστις ἀνευ χάρτου, ἀνευ κα-
λάμου, ἀνευ μελάνης καταγράφει μὲ ἀ-
νεξαλείπτους χαρακτῆρας καὶ ἐν πάσῃ ἀ-
κριβείᾳ, πάσας τὰς πράξεις τῆς παρούσης
ζωῆς;

Ὁ πρῶτος λύτης θὰ πάρῃ ἓνα χρυσό-
δετον μυθιστόρημα.

Ἀπεβίωσεν πάσχων ἐκ χρο-
νίου νοσήματος ὁ μουσικὸς Σα-
ράντης Λαμπύρης. Τὸν ἀτυχῆ
συμπόλιτὴν μας ἠκολούθησεν πλή-
θος πολὺ προπορευομένης τῆς Φι-
λαρμονικῆς.

ΜΗ ΒΙΑΣΘΗΤΕ.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ φθάσῃ
εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν ῥαφεῖον τοῦ
Ἀρσένου πλουσιωτάτης συλλογῆς θε-
ρινῶν ὑφασμάτων (νουβωτῆ) ἱκα-
νοποιούσα ὅλα τὰ γούστα.

ΜΗ ΒΙΑΣΘΗΤΕ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΤΗΠΟΙΣ ΑΙΕΛΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ